

Yak'ın Yünlü Kazakı

Ebru Mina TOMURCUK

Yak'ın Yünlü Kazakı

Ebru Mina TOMURCUK

Rüzgârlı bir dağın tepesinde, bulutların zirvelere değdiği yerde, kalın, tüylü, çikolata kahvesi yünlü bir yak yaşardı. Adı Yuri'ydi; krem rengi yüzü, uzun kıvrık boynuzları ve küçük, yumuşacık kara gözleri vardı. Yuri iki şeyi her şeyden çok severdi: arkadaşlarını ve örgü örmeyi. Her akşam sıcacık mağarasının önüne oturur, tahta şişleriyle tık-tık-tık örer, soğuk günler için sıcak kazaklar yapardı.

Yuri'nin en sevdiği kazak, krem çizgili ve tahta düğmeli hardal sarısı kazaktı. Her gün onu giyer, yanına da küçük, örgü bir atkı takardı. 'Bir gün,' dedi, 'bütün arkadaşlarıma kazak öreceğim.' Tavşan için minicik bir kazak, geyik için uzun bir kazak, ayı için de geniş bir kazak hayal etti. Bunu düşünmek bile onu gülümsetiyordu.

Bir sabah rüzgâr keskin ve buz gibi esmeye başladı. Kayaların üzerinde kırağı parıldadı, gökyüzünden ilk kar taneleri dans ederek indi. Yuri sıcak kazağına rağmen ürperdi. 'Kış geldi,' dedi. 'Arkadaşlarım üşüyor olmalı.' Örgü çantasını rengârenk yumaklarla doldurdu ve onları bulmak için dağ yolundan aşağı indi.

Yuri'nin karřılařtıđı ilk arkadařı, kırađılı řimenlerde zıplayan tavřandı. 'Brrr!' dedi tavřan, bıyıklarını oynatarak. 'Kulaklarım donuyor!' Yuri, ponponlu bařlıđı olan minicik, nane yeřili bir kazak řıkardı. 'Bunu senin iřin yaptım,' dedi. Ama tavřan giymeye řalıřınca kazak řok bđyđk geldi. Kabarık kuyruđunun đzerinden kayıp gđzlerini kapattı.

Tavşan kıkırdadı. 'Çok güzel bir kazak, Yuri, ama ben çok küçüğüm!' Yuri tüylü perçemini kaşdı. 'Haklısın,' dedi. 'Onu minicik yapmalıyım.' Oturup daha küçük bir kazak ördü; minik bir başlığı ve küçük tahta düğmeleri vardı. Tavşana tam oldu. Sevinçle zıpladı. 'Teşekkürler, Yuri! Kızarmış ekmek gibi sıcacığım!'

Sonra Yuri, çıplak bir ağacın yanında sessizce duran geyiği buldu. Geyiğin uzun bacakları titriyordu. 'Boynum ve bacaklarım çok üşüyor,' dedi yumuşak bir sesle. Yuri, balıkçı yakalı, orman yeşili bir kazak çıkardı. Ama geyik giymeye çalışınca kazak çok kısa geldi. Uzun bacaklarını hiç örtmüyordu. 'Eyvah,' dedi Yuri. 'Onu daha uzun yapmalıyım.'

Böylece Yuri ördü de ördü; kazağı geyiğın ince bacakları boyunca uzattı. Fitilli manşetler ve uzun bir balıkçı yaka ekledi. Geyik kazağı giyince hem şık hem de sıcacık göründü. 'Mükemmel!' dedi, kocaman kara gözleri parlayarak. 'Rahatça hareket edebiliyor ve sıcacık kalabiliyorum.' Yuri gülümsedi. 'Sevindim,' dedi. 'Hadi şimdi ayıyı bulalım.'

Ayı, dağdaki en büyük arkadaşı; kalın, koyu kahverengi tüyleri ve geniş, yuvarlak omuzları vardı. Kendini küçük bir battaniyeye sarmaya çalışıyordu. 'Eski paltom bana çok dar,' dedi neşeyle gülerek. Yuri, örgü desenli, pas turuncusu bir kazak çıkardı. Ama ayı giymeye çalışınca kazak çok dar geldi. Omuzlarından bile geçmedi.

Ayı öyle kahkahalarla güldü ki ağaçlardaki kar silkindi. 'Ben kocaman bir adamım!' dedi. Yuri de güldü. 'Onu daha geniş yapmalıyım,' dedi. En kalın yünüyle büyük tahta düğmeli, geniş bir kazak ördü. Uzun sürdü ama Yuri aldırmadı. Arkadaşının sıcacık olmasını istiyordu.

Ayı, geniş pas turuncusu kazağı giyince tam oldu. 'Bu şimdiye kadarki en sıcacık kazak!' dedi gür bir sesle. Yuri'ye kocaman, sıcacık bir sarıldı. 'İyi bir arkadaşsın, Yuri.' Tavşan ve geyik zıplayıp adım atarak yanlarına geldi. 'Bunu kutlamalıyız!' dedi tavşan. 'Bir örgü partisi yapalım!'

Böylece bütün arkadaşlar Yuri'nin sıcacık mağarasında toplandı. Tavşan yumuşacık beyaz yün dolu bir sepet getirdi. 'Bunu dağda buldum,' dedi. 'Hadi paylaşalım!' Geyik yeşil yün, ayı da turuncu yün getirdi. Birlikte oturup örgü ördüler, sohbet ettiler. Yuri onlara basit ilmekler yapmayı öğretti, şişleri tıkırdarken kahkahalar attılar.

Tavşan geyiğe minicik bir atkı ördü. Geyik ayıya küçük bir şapka ördü. Ayı tavşana bir ponpon örmeye çalıştı ama o tüylü bir top oldu. Herkes kıkırdadı. 'Önemli olan düşünmek,' dedi Yuri. 'Yünü paylaşmak örgüyü daha da eğlenceli yapıyor.' Mağara sıcaklık ve dostlukla doldu.

Dışarıda kar yumuşacık yağarken arkadaşlar yeni kazaklarını giymiş, birbirine sokulmuş oturuyorlardı. Tavşanın nane yeşili kazağı minik bedenini sıcacık tutuyordu. Geyiğin uzun orman yeşili kazağı bacaklarını rahatça sarıyordu. Ayının geniş pas turuncusu kazağı kocaman omuzlarını kucaklıyordu. Yuri'nin hardal sarısı kazağı da onu sıcacık tutuyordu. 'Artık hepimiz sıcacığız,' dedi Yuri mutlulukla.

Ayı kocaman patilerini kaldırdı. 'Yuri'ye kadeh kaldıralım!' dedi. 'Hepimiz farklı şekil ve boylarda olsak da hepimize kazak ördü.' Tavşan zıp zıp zıpladı. 'Ve artık yünümüzü paylaşıp birlikte örgü örebiliriz!' Geyik usulca başını salladı. 'Cömertlik sıcaklık yaratır,' dedi. 'Hem de birden çok şekilde.'

O günden sonra arkadaşlar her hafta örgü örmek için buluştu. Dağdaki başka hayvanlara da kazaklar ördüler: sincaba çizgili bir kazak, tilkiye benekli bir kazak, fareye de minicik bir kazak. Yuri, tek bir bedenin herkese uymadığını ama iyi bir kalbin herkesi sıcacık ve dahil hissettirmenin bir yolunu bulabileceğini öğrendi.

Ve ne zaman soğuk rüzgâr esse, dağ kahkahalar ve rengârenk kazaklarla doldu. Yak, tavşan, geyik ve ayı en sıcacık şeyin dostluk olduğunu biliyorlardı. İpliklerini, hikâyelerini ve sıcaklıklarını paylaşarak dağı herkes için mutlu bir yuva yaptılar. Son.